D·N
13/12 1946

Det indiska problemet

Det engelska underhuset började i går på oppositionens begäran en generaldebatt i den indiska frågan. Orsaken till denna debatt är att försöket att lösa problemet om Indiens självstyrelse på grundval av regeringens deklarationer i mars detta år misslyckats. För närvarande är motsättningarna minst lika svåra som då en grupp medlemmar av kabinettet med alla engelska partiers välsignelser efter de stora marsdebatterna avreste till Indien. Churchills skepsis ter sig, åtminstone för ögonblicket, mera befogad än regeringens förhoppningar på en uppgörelse i samförståndets tecken.

England har ofta beskyllts för att i sin indiska politik följa devisen "söndra och härska". Under äldre tid har också försöken att mot varandra spela ut skilda indiska intressegrupper varit påtagliga. Men ingen kan betvivla uppriktigheten i de under och efter kriget gjorda erbjudandena om total självstyrelse för Indien. Det enda villkor som uppställes är i praktiken att de viktigaste grupperna inom det indiska samhället skall vara ense om den nya författningen — denna skall godtas även av de mest betydande minoritetsriktningarna. Vad man kräver är en tämligen allmänt godtagen kompromiss, och de engelska förhandlingsmännens tydliga strävan har varit att underlätta en sådan kompromiss, att förmedla och utjämna.

Vilka minoriteter är det då frågan om? Framför allt tre. Dels de furstestyrda staterna, som med sina nittio miljoner invånare omfattar nära 25 procent av Indiens folkmängd och bortåt hälften av dess areal (se ovanstående karta). Flera av de regerande furstarna anses helt beroende av Englands skydd och har med detta land slutit fördrag som garanterar deras ställning; till en viss gräd har England därför känt sig skyldigt att tillse att furstarnas intressen beaktas vid utarbetandet av en allindisk författning. Dels muhammedanerna, som likaledes utgör nära en fjärdedel av Indiens befolkning och som står i klar motsättning till den hinduiska majoriteten. Dels slutligen de kastlösa, "de oberörbara", omkring femtio miljoner till antalet; deras ställning i förhållande till majoriteten av hinduer har ofta sagts vara så prekär att endast ett engelskt välde eller av England begärda garantier kan säkra dem en viss likställighet. Både i fråga om furstarna, muhammedanerna och de kastlösa har britternas förut mycket större eller mindre fog kunnat upprätta som toleransens och minoritetsskyddets representanter.

I förhandlingarna under senaste tid har emellertid furstarna och de oberörbara spelat en tämligen undanskjuten roll. Bland furstarna, som en indisk författare kallat britternas femte kolonn, har en tendens att anpassa sig till självstyrelseprincipern framträtt; den hinduiska majoritetens ledning, kongresspartiet, har icke heller varit obenägen till eftergifter. Beträffande de oberörbara är situationen liknande. Gandhi och andra ledare har motarbetat sina landsmäns fördomar, och de kastlösas speciella parti, lett av Ambedkar, har icke vunnit någon större anslutning; de oberörbara har i betydande omfattning ingått i eller stött kongresspartiet. Helt annat är läget i fråga om den muhammedanska minoriteten. Här har motsättningen skärpts. Under ledning av Jinnah och hans "allindiska muhammedanska förbund" har denna minoritetsgrupp intagit en allt klarare oppositionsställning gentemot den av kongresspartiet företrädda majoriteten.

Muhammedanernas spridning i Indien belyses av en av de ovanstående kartorna. Av denna framgår också hur svårt det är att tillfredsställa det muhammedanska kravet på självständig statsbildning. Pakistan. Endast i några provinser i nordväst och nordost, främst Penjab och Bengalen, har muhammedanerna majoritet; i stort sett är religionerna icke regionalt avgränsade. Det muhammedanska principkravet går emellertid ut på att statlig självständighet under muhammedansk ledning skall ges åt två områden med tillsammans nära sextio miljoner invånare; i det nordvästra området skulle den muhammedanska majoriteten utgöra 62 procent, i det nordöstra området blott 52 procent. Även enligt ett sådant arrangemang skulle omkring tjugu miljoner muhammedaner komma under hinduiskt välde. Det behöver icke närmare motiveras varför en sådan ordning icke kan godtas av England, och än mindre av den hinduiska majoriteten.

Englands förslag av i våras innebär en ytterst komplicerad lösning. Indien skulle bli ett slags förbundsstat, med utrikespolitik, försvar och samfärdsel under förbundets kompetens. I den unionella representationen skulle emellertid beslut av större betydelse för de båda huvudgruppernas (hinduer och muhammedaner) inbördes förhållande kunna fattas blott efter samtycke av en majoritet inom vardera gruppen för sig, dvs. muhammedanerna skulle i dylika frågor få veto rätt. På grund av de båda religionernas i detalj gående föreskrifter för livsförseln vore en sådan bestämmelse ytterst besvärlig att tillämpa. Därjämte skulle ett invecklat system av federationer mellan olika provinser för lösning av särskilda frågor införas. Förslaget rönte en hel del erkännande från skilda håll, särskilt från muhammedanerna, men uppenbart är att det icke kan bli samlingspunkt vid författningens utarbetande. Den muhammedanska tankegången är i korthet följande: de mest säkra garantier, helst total självständighet, måste skapas för minoriteten, eljest blir denna i ett självstyrt Indien undertryckt av majoriteten. Kongresspartiet svarar att muhammedanerna icke skall förtryckas; blir väl Indien fritt, kommer den muhammedanska minoriteten, som nu stödes av England, att bli mera benägen för eftergifter, och en uppgörelse i godo blir möjlig.

Under hösten har läget växlat mellan de skarpaste konflikter och tillfällig avspänning. Den engelske vicekonungens försök att bilda ett slags parlamentarisk regering av alla viktigare indiska riktningar resulterade i början av september i att en rad medlemmar av kongresspartiet blev ministrar, medan muhammedanerna ställde sig utanför. Bortåt två månader senare ingick även ett antal medlemmar av det muhammedanska förbundet på vicekonungens enträgna begäran i regeringen. Men detta innebar icke något reellt samförstånd vare sig i författningsfrågan eller på andra punkter. Inom regeringen har de inre striderna dominerat. Ute i landet har sammanstötningar ägt rum, som krävt tusentals dödsoffer. Inför den konstituerande nationalförsamlingens sammanträde den 9 december sökte den engelska statsledningen förgäves att genom en konferens i London åstadkomma en uppgörelse. Då församlingen sammanträdde vidhöll muhammedanska förbundet sitt tidigare fattade beslut att icke delta. Bland de till församlingen valda är kongresspartiet med 201 mandat av 292 bestämmande; muhammedanska förbundet räknar 73 representanter. Ett av kongresspartiet antaget författningsförslag kan icke väntas tillfredsställa muhammedanerna och alltså icke heller vinna Englands godkännande.

Understrykas bör att inom förvaltning och försvar parollen om indisk självstyrelse i allt högre grad förverkligats, oberoende av politiska brytningar. Inom alla grenar är nu indierna i överväldigande majoritet. På en och en halv miljon förvaltningstjänstemän av skilda grader kommer enligt senaste uppgifter 3.000 engelsmän. Av 187.000 poliser är enligt något äldre uppgifter 600 engelsmän; på 2.500 domare kommer 230 engelsmän. Inom den högre civila administrationen är engelsmännens antal 600 mot 4.800 indier. Armén, vars styrka starkt växlat under senare år, består till mellan 80 och 90 procent av indiska trupper, i huvudsak ledda av indiska officerare. En sådan regim vore omöjlig därest en aktiv och enhetlig oviljamötte den brittiska maktställningen. Det lär icke i världshistorien ofta ha inträffat att ett så litet antal "främlingar" framstått som kärnan i ett stort rike. Och i dagens situation kan icke betvivlas att denna obetydliga minoritet, vars makt i högre grad vilar på erkännandet än på väldet, bildar det väsentliga skyddet mot en förödande inre kamp.

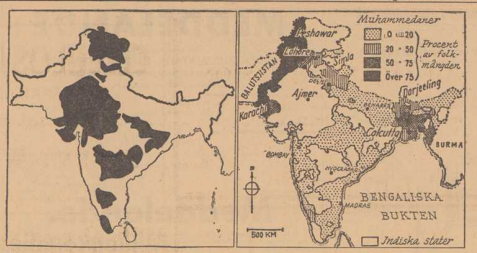

Till vänster Brittiska Indien med de indiska staterna i svart. Till höger en karta visande muhammedanernas fördelning i Indien.

Ju grundligare diskussion av de olika skatteförslagen,

desto bättre, sade finansministern — och så satte han remisstiden till 1 februari. Skattebesvärden har gruggat frågorna under ett år eller mera. Remissmyndigheterna får nöja sig med en och en halv månad, de kanske besvärligaste veckorna på året. Var och en bör förstå att detta är ett realiserande av grundlighetskravet som närmar sig rena skojet. Här skall exempelvis kommerskollegium avge utlåtande om de invecklade problemen. Enligt praxis tjänstgör det samtidigt som uppsamlingscentral beträffande de betydelsefulla yttranden som är att vänta från olika näringsorganisationer. En ingående granskning från de senares sida är nödvändig: de kan bättre än andra åskådliggöra hur bolagsskatten kommer att verka eller hur kombinationen av kvalitetsskapskatt och arvsvinstskatt skulle verka på enskilda företag av olika typ och storleksordning. Högerledaren Domö har redan vänt sig mot tendensen att göra remissförfarandet till en tom form. Hans erinringar i riksdagen är fullt berättigade — de kunde lätt konkretiseras genom flera exempel än de som anförts här. En man som Wigforss har nog klart för sig räckvidden av detta avgörande. Det är därför han är så ivrig. Han vill slippa om samhällssicket snarast möjligt. Men det vore ett maktövergrepp utan motsvarighet i vår parlamentariska historia om åtgärder med så vidsträckta och svåröverskådliga konsekvenser genomfördes utan att vare sig sakkunnige instanser eller folket självt får tillfälle att allvarligt pröva saken.

En väsentlig förlängning av remisstiden är det omedelbart aktuella kravet. Blir det uppfyllt och blir resultaten av en omsorgsfull granskning ordentligt redovisade, så kommer det att vara klart för många som hittills har ställt sig frågande åt ett skatteprogram med denna revolutionerande natur måste framläggas inför valmännen.

PRESSGRANNAR

Hr Wigforss sade i radio att man inte kunde begära att deklarationen alltid skulle veta hur skattelagarna bör tolkas. "Det kan man inte begära ens av en finansminister." En mera nedgörande kritik av den skattelagstiftning för vars utformande han själv bär huvudansvaret kan väl knappast tänkas, replikerar kammarrättsrådet Einar Sivert i Svenska Dagbladet (h). Och hur står denna öppenhjärtiga förklaring i överensstämmelse med den attityd finansministern under debatterna i riksdagen har för vana att inta även i de mest intrikata detaljer i skattelagstiftningen, exempelvis under senaste värrikadagen i frågan hur man skulle förfara för att de krigskonjunkturbeskattade icke skulle vederfaras orätt i samband med övergången till källskattesystemet:

I denna fråga av mycket invecklad och rent rättslig natur hade inga på beskattningsområdet sakkunniga myndigheter yttrat sig, men finansministern uppträdde såsom den överlägsna sakkunniga auktoriteten... Finansministern säger vidare att man kan vara rädd för att man under det politiska slagregnet sudda ut gränserna mellan den skyldighet, som varje deklarant har att uppge sina inkomster riktigt, och "den rättighet han har att begära avdrag och liknom anlyter att han begär orätt, när han begär avdrag". Hur stämmer detta allmänt hållna utlåtande av längt gående räckvidd med den på heder och samvete underskrivna försäkringen på deklarationen: "Härmed försäkrar jag på heder och samvete, att jag i denna deklaration jämte bilagor mig veterligen icke utelämnat någon inkomst eller någon förmånsbeskattlig, som jag är skyldig deklarera, ej heller uppburit någon inkomst eller förmånsbeskattlig till för lågt belopp eller något avdrag till för högt belopp — —"?

Härav framgår ju, att sanningshalten är lika ovillkorlig i fråga om avdragen som i fråga om inkomsterna. Detta har tidigare mindre samvetsomma deklaranter bittert fått erfara, då de därest till dagsboter eller fängelse för det att de i deklarationen tillgodogjort sig avdrag för utgifter, som de inte haft, exempelvis för resor och förlorade lovnadsklosmetnader under vistelse utom hemorten... Är det meningen att alla, som fällts till ansvar för att de tillgodo-

Annons.

Sagolikt **så han som fick se sin kostym efter en kemisk tvätt hos oss.** Ring även Ni "Saltsjöbadstvätten" namnanrop.

C11

INGUT

FÖR EDERT RIT-KONTOR HEMMA

VECTOR RITAPPARAT

Fem av VECTORS fördelar

En ritapparat är praktisk och tidsbesparande jämfört med parallellinjal, vinkelhakar, lösa skalor och gradskiva.

Tack vare en långt driven serietillverkning kan Vector levereras till endast 49:50 + oms.

1. Kullager i alla leder.
2. Fjäderbalansering ingår i priset.
3. Rithuvudet ligger väl i handen och arbetar efter samma principer, som en stor ritapparat.
4. Automatisk inställning och låsning för var 15:e grad. Mellanlägen låsas manuellt.
5. Vector levereras inkl. ett par skalor med delning 1:1 och 1:2,5 (260 och 350 mm).

A B INGENIÖRSUTENSILIER
Stockholm: Sveavägen 25–27 Tel. 23 42 10 — Göteborg: Packgatan 22 Tel. 13 49 86

KONTEK
är skatten för skatten vid källan!

På grund av den stora orderingången kan leverans av apparater ej ske förrän efter årsskiftet, dock i god tid före första skatteinbetalningen. Avlöningslistor som höra till systemet kunna vi t. o. m. lämna oss leverera före årsskiftet, så att övergång till Kontek-systemet kan ske från början av år 1947.

AB KONTORSEKONOMI, Breaning & Co, Stkhm
Tel. 23 81 70 - Göteborg - Malmö - Borås

VAR RÅDD OM kylsystemet!

Se till kylsystemet i tid för att förebygga "obehagliga överraskningar". Ni kan själv med hjälp av Warner's tillförlitliga kylarmedel förebygga en otät kylare. Fråga efter den hos motorfirmor och servicestationer!

Tag WARNER'S PRODUKTER till hjälp!

Warner kylarreparationsmedel (pulver och flytande), Warner rostskyddsmedel och flytande tätningsmedel för kylare och motor.

Finnes hos återförsäljare.

AB ENTERPRISE
STOCKHOLM • GÖTEBORG • MALMÖ

J. A. ANDERSSON & CO AB SUNDSVALL

ROSTFRIA ANDERSSON
gör allt i plåt för alla

Lödkolvar med förkromad kopparspets och lång livslängd för alla ändamålsenligt. Svensk kvalitetsprodukt.

Element för strykjärn, kokkärl, etc.

E. MARLAND AKTIEBOLAG
STOCKHOLM 23 — TELEFON VÄXEL: 23 27 20

BIRGER NILSSONS VERKSTÄDER 1907 STOCKHOLM

Utför alla slags arbeten av
KOPPAR ◆ BLECK
PLÅT ◆ JÄRN
FRIHAMNSVAGEN, VARTAN, STHLM
Telefon 62 36 52 — 62 47 83.

I takt med utvecklingen

SVETSNING av SMIDESJÄRN, TACKJÄRN, KOPPAR, ROSTFRITT, ALUMINIUM och BRONS.

Rådfråga oss och begär offert
AB. SVETSMEKANO
Göteborg 6, T. 172060 (växel).

HYDRAULISKA FANERPRESSAR

Max. arbetstryck 45 ton. 3 övre plattor kolvdrivna gemensamt eller separat. Bord 2,40×1,10 m. Leverans januari 1947 mot omgående beställning. Infordra offert från
ADOLF STÄHLS A.-B., Eskilstuna.

Fackmännen känna till...
de stora svårigheter, som äro förenade med murning mot omväxlande syror och alkalier

DURISITE
syra- och alkalibeständig cement
är en amerikansk kvalitetsprodukt, som löser dessa problem.

Durisite kan lagras obegränsad tid.
Durisite skadar icke huden.

Prisuppgifter och övriga upplysningar lämnas på begäran.

CHRISTIAN BERNER
GÖTEBORG STOCKHOLM MALMÖ SUNDSVALL

Har Ni efterfrågan på grus och makadam?
Bygg då en rationell anläggning med
ARBRÅ MASKINER

Vår tillverkning omfattar i huvudsak
Stenkrossar, Sorteringsverk, Vibrationssiktar, Skopelevatorer, Släpskrapeutrustningar, Bandtransportörer, Lastfickor, Lastapparater, Snöplogar etc.

ARBRÅ VERKSTADS AKTIEBOLAG
POSTADR. ARBRÅ • TELEFON: 33, 113, 173 (VÄXEL)

NORRLANDS TEXTILBOLAG
Tel. Piteå 2188

Önskar försäljningsuppdrag, även förbindelse för köp i fast räkning, gärna nederlag.
Vi disponera 2 st. inarbetade resanden med bilar, som bearbeta Norr- och Västerbotten. Moderna lokaler.
Fört motto:
Kvalitetsvaror — reellt bemötande.

Industritomt i Huddinge

Liggande vid trafiklivlig vägkorsning 1 km från Huddinge stn. och innehållande ca 8.000 kvm. Utmärkta grundförhållanden. Möjligh. till stickspår från av järnvägsstyrelsen beviljad anbalt föreligger.
Vid mer eller mindre tomten för kontant 35,000:—.
Vidare genom Lindh, tel. 27 03 15.

FERODO

BROMS-BAND
LAMELL-BELÄGG

E. A. N. BENNETTER
Regeringsgatan 109, Stockholm
Tel. 10 26 03, 10 26 32

För viktiga detaljer

såsom balt, bussningar, rör, glastder, propellrar, växelhjul, konsoler, lagrer, kåpor, smäckhjul etc. tillverkar A.-B. Volanit gjutgods av

Bronser och Lättmetaller

med för varje ändamål lämpliga egenskaper.

Vi ha utvidgat vårt gjuteri och kunna erbjuda kort leveranstider.

Begär prislista!

A:B. VOLANIT
KRISTINEHAMN TEL 117 81

Repr. i Vra Värmland och Dalsland, Herman Cedler & Co AB Karlstad, tel. växel 15320
Norrlandsrepresentanter AB John O. Backmark, Sundsvall, Tel. linjer. 1622 i Stockholm, AB Acierex, Arsenalsg. 7, Tel växel 23 33 85 — i Norrköping: AB Verkstadsmaterial, T. 277 80

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.